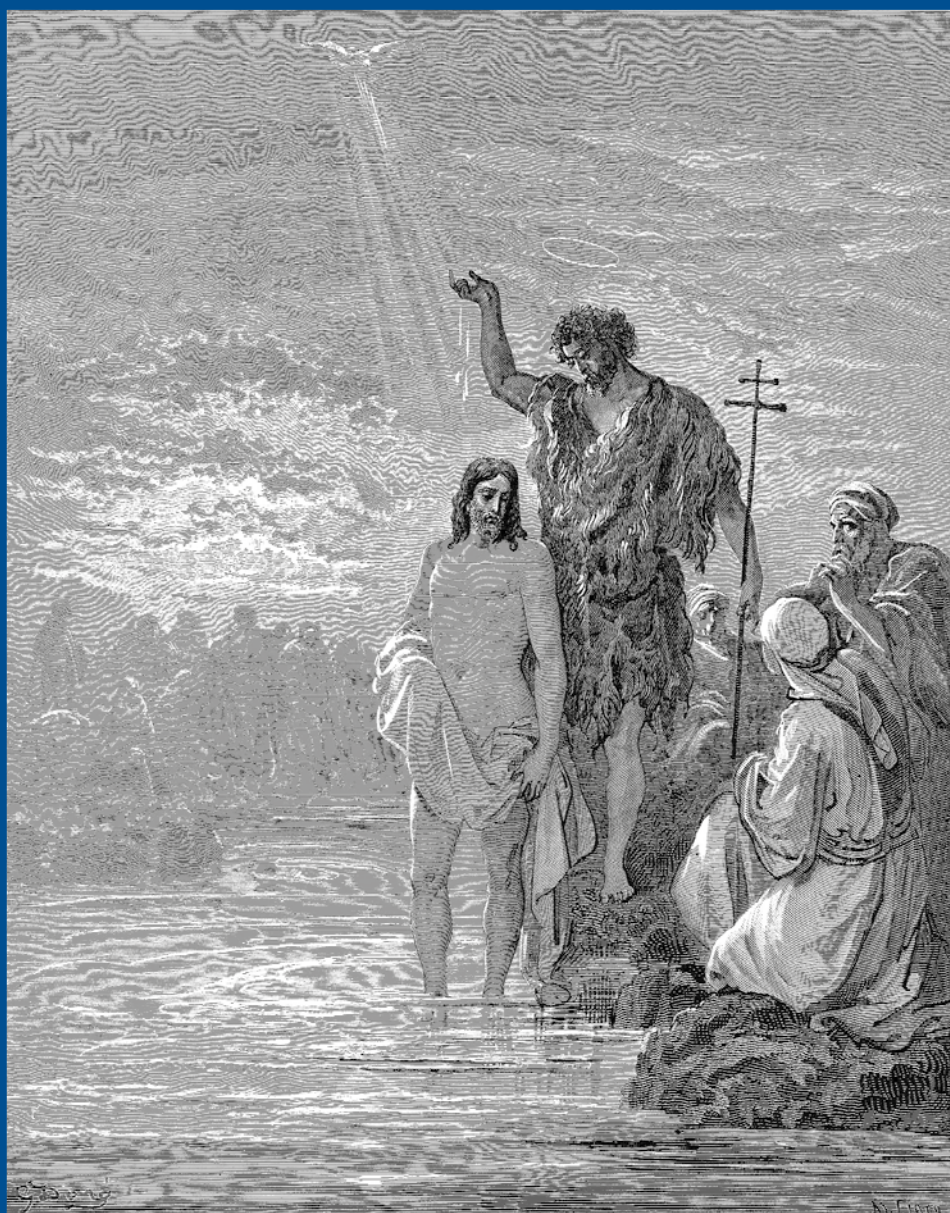
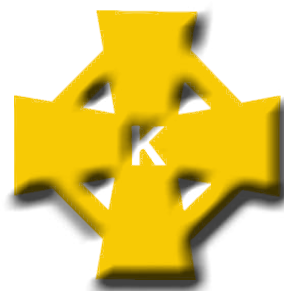

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

2
2016

Gustave Doré

Den Högstes profet

Ansvarig utgivare

Anders Nordberg
Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktionskommitté

Beryll Grandell
Karlfeildtsgratan 8
632 27 Eskilstuna
016-51 60 73
beryll@telia.com

Medlemskap och Förbundsbutik

Juhani Ahonen
Rådhusgratan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

**Medlems- och lokalavdelnings-
registrering – Prenumeration**

Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.net

LH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn

Hemsidan

www.lekmanikyrkan.se

Presstopp

Nr 3-16 - deadline 20 aug 2016
Nr 4-16 - deadline 5 nov 2016

UPPHOVSRÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan.se är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse.

Redaktionen

Dikter knutna till inledningen av kyrkoårets Trefaldighetstid

Ur diktsamlingen "SILVERKLAR TRUMPET"

Kyrkoherde em. Hans-Lennart Hartler

Hans-Lennart Hartler med hustru
Karin Hartler.

Viskning

Gud viskade en gång ditt namn
i livets gryningsstund.
Och samme Gud i dopets bad
tog dig i sitt förbund.

Gud viskar än i dag ditt namn
vid morgonsolens sken
och likadan i nåd han är,
när dagen den blir sen.

Gud viska skall en gång ditt namn,
när sabbatsvilan gryr.
Hans kärlek visar då sin makt,
och onskans herrar flyr.

(Första söndagen efter Trefaldighet,
Vårt dop)

Under björkars hägn

Under prunkande björkars hägn
finns det rum för djupa tankar.
Herren, alltets ursprung och mål,
nu på hjärtedörren bankar.

Under prunkande björkars valv
finns bot för skavsår, och brister.
Kornfältets tysta böljegang
aldrig sin dragkraft mister.

Under prunkande björkars tak
finns det lust att Herren prisa.
Harpan tar man från trädet ned.
Spelad blir sommarens visa.

(Midsommardagen, Skapelsen)

Fega inte i farstun

Fega inte i farstun.
Gå ut! Gå ut!
Vittna om Jesus Guds son
till livets slut.

Fega inte i farstun.
Gå ut! Håll ut!
Trots motgång och nederlag
och onskans krut.

Fega inte i farstun.
Gå ut! Så ut!
Avkorta ej Bibelns ord.
Vet hut! Vet hut!

(Sjätte söndagen efter Trefaldighet,
Efterföljelse)

Jag vill louprisa Skaparen!

När jag skriver denna text känns det som om hela Skapelsen står i blom. Jag inspireras av trädens gröna lövverk, prunkande körsbärsträd, doftande hägg och syren, färgrik blomsterprakt, fågelsång och värmande solstrålar.

När vinterns mörker övergått till ljus och allt i naturen som varit dött blir återfött är det som om våren blir en bekräftelse på att Skaparen kan väcka allt till liv. När jag ser Guds verk i skapelsen kan jag inte låta bli att lovprisa himmelens och jordens Skapare och tar hjälp av verserna 3 och 4 i psalm 197, "Den blida vår är inne":

"Ur sky, ur luft och lunder
vi fågelsången hör.
Ån sker Guds skaparunder
och allting nytt han gör.
Då går vi som i drömmar
på strand och skogens stig
Och ur vårt inre strömmar
en lovsång, Gud till dig.

Och allt som låg där fruset
i dagar vintergrå
Skall löst av himmelsljuset
mot blom och mognad gå.
Vi glädes åt varandra,
åt sol och sommartid,
Att på Guds jord få vandra
och äga himlens frid."

Naturen är fantastisk och jag kommer att tänka på att Jesus använder sig av "bilder" från naturen i flera av sina liknelser t.ex. i Markus 4:30-34 där han liknar Guds rike vid ett senapskorn. Ett av de allra minsta fröna men som när de såtts skjuter upp och blir större än alla örter

och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.

Jesus använder sig även av "naturbilder" i sin undervisning t.ex. talar han om liljorna på marken när han vill lära oss hur vi ska leva våra liv i tillit och förtröstan på Gud i stället för att bekymra oss för mycket om vardagliga ting som t.ex. vilka kläder vi ska ha på oss. Visst är det mänskligt att bekymra sig om detta och ibland nödvändigt men jag tror att Jesus ville få oss att fundera över vad som verkligen är viktigt i livet. Jesus säger "Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem" (Matt 6:28-29).

Det är fantastiskt och förunderligt att den ende Guden uppenbara sig som Fader, Son och Ande. Ja, allt är egentligen skapelseakter som Fadern genomför. Gud fick ett ansikte när han blev människa i Jesus. I Johannesevangeliets 14:e kapitel kan vi läsa att Jesus säger till sina lärjungar "Den som har sett mig har sett Fadern..... De ord jag säger er, dem talar jag inte av mig själv; Fadern är i mig och utför sina gärningar. Tro mig när jag säger att jag är i Fadern och Fadern i mig. Eller tro åtminstone för gärningarnas skull." Jesus synliggör och förkunnar kärleken och genom sin död och uppståndelse försonar han världen. Gud är också Ande och kommer till oss som Hjälparen. Att få läsa och begrunda vad Jesus säger om Hjälparen (Joh 14:26-27) är en nådefull gåva: "Men Hjälparen, den helige anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er.

Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet."

Till sist vill jag önska alla läsare en skön och välsignad sommar och avslutar med tredje versen i en av mina favoritsalmer nr 201, En vänlig grönskas rika dräkt:

"Men du, o Gud, som gör vår jord
så skön i sommarns stunder,
giv att jag aktar främst ditt ord
och dina nådesunder.
Allt kött är hö,
och blomstren dö,
och tiden allt fördriver;
blott Herrens ord förbliver."

Marie Nederman,
Förbundssekreterare

Gökotta med Åhus lekmanakår

Lekmanakåren i Åhus har som tradition sedan år 2000 att varje Kristi Himmelfärdsdag samlas till Gökotta.

Under åtta års tid samlades kåren hemma hos konstnärinnan Lizzie Nathansen som då bodde några kilometer på landsbygden utanför Åhus i ett gammalt hus med en paradisiskt vacker trädgård.

När Lizzie flyttade till lägenhet, fick medlemmarna komma till Yngsjö, 10 km söder om Åhus. Under åren 2008-2014 upplät Greta Andersson sin stora veranda och vackra tomt för traditionell Gökotta och för firande av Kristi Himmelfärdsdag. Här, nära skogen, hördes ibland göken hoa i den tidiga morgonen. Även Greta bytte ut sitt boende mot en lägenhet i Kristianstad. Traditionen behövde inte brytas. En nytilkommen medlem, Birgitta Persson, har de senaste två åren samlat kårmedlemmarna i sitt hem på Fädriften, centralt i Åhus. Hennes trädgård är något utöver det vanliga. En mer blomrik och välskött trädgård får man leta efter. Hundratals olika blomsorter trängs i rabatterna för att överglänsa varandra i färgprakten. Inomhus finns krukväxter som Birgitta hållit vid liv i 40 år - hur många kan lyckas med det?

Förutom koppen med kaffe bjuder oftast husvärderna på goda smörgåsar, så hålls en andaktsstund av kår ordf. Psalmer sjungs, men även några välkända vackra vårsånger. Sånger, sådana som "Idas sommarvisa" manar fram känslan av att sommaren väntar på sin ankomst.

Deltagarna fr. vänster: Gun-Britt Forsberg, Lisa Olofsson, Lilian Elding, Kerstin Rosvall, Birgitta Persson (värdinna), Marianne Rignell, Saga Svensson, Birgitta Dérand (kårordf.), Brita Öman. (Övriga deltagare, ej på bild, Lena Berner och fotografen Allan Forsberg.)

Efter några timmars trevlig samvaro har alla fått komma till tals. Någon har rest och kan berätta om sina upplevelser eller andra händelser som knyter samman tid och rum.

Ett klockslag får nu inte missas. Under väldigt många år har församlingsborna samlats utanför S:ta Mariakyrkan med blicken vänd mot kyrktornet med dess typiskt skånska trappstegsgavlar. Kl. 10.45, innan gudstjänsten börjar kl. 11,

är det en blåsorkester som låter tonerna flöda ut över samhället och det närliggande mycket gamla och vackra torget. Det är mestadels psalmer som spelas. Kajorna tjattrar i träden och de vita måsarna seglar omkring kyrkan och dess tornmusik som nu stör deras landningsplatser. Musiken tystnar och åhörarna kan gå in i kyrkan för ännu en påminnelse om Kristus och hans Kristi Himmelfärdsdag.

Allan Forsberg

Kärleksförklaring

Jesus svarade: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. (Joh. 14:6)

Lekmannaförbundets rikskonvent i sommar har detta välkända Jesusord som tema. Jag är ombedd att medverka vid öppnandet och vill redan nu i en hälsning dela några tankar med er kring detta bibelord. Min förhoppning för rikskonventet är att temat ska visa på färdriktning och hopp i ett förnyat ansvar för vägen framåt.

Jesu ord vill jag se som en kärleksförklaring. Det är för mig en viktig tolkningsnyckel. Både för mig själv och i mötet med andra. Också med dem av annan tro. Kärleken förklarar inte med hjärnan men med hjärtat. Kristen tro handlar om kärlek – inte om åsikter men om relation. Jesus uppenbarar Gud för oss – som kärlek. Villkorslös kärlek. Så älskade Gud. Hur ska vi då förklara ordet ”Ingen kommer till Fadern utom genom mig”? Vill ordet säga att enbart Kristustroende finns inom Guds nåd och omsorg? För mig blir det en självmötsägelse att använda Jesus för att skilja bort människor från Gud. Gud har gett oss Jesus för att förena oss med sig själv. Evangelium är alltid välkomnande och inneslutande.

Guds kärlek är villkorslös och går över alla gränser. Jesusordet begränsar inte Guds möjligheter att nå alla med en kär-

lek, som befriar. Men ordet ger oss en tankeställare och avslöjar om vi litar till ohållbara trygghetsgrunder. Utmaningen handlar inte om en exkluderande gränsdragning men riktar sig mot vårt eget jag. Mitt behov av nåd skiljer mig inte från andra människor. Tvärtom förenar det mig med alla i vårt gemensamma behov av Guds barmhärtighet och kärlek.

Detta är vår gemensamma möjlighet. Guds kärleksförklaring i Jesus Kristus innebär aldrig gränsdragning. Att han är vägen, sanningen och livet är en erfarenhet att dela. Kärleken som den enda vägen – till Gud och till varandra. Kärleken är inte något annat än tron. Den visar tro som relation – att älska Gud och älska det som Gud älskar, medmänniskan och hela skapelsen.

Vi får ta Jesu ord som en vägledning. Kanske har Gud också andra vägar som visar oss Guds kärleksvilja i Kristus. I Kolosserbrevet talas om en Kristushemlighet oberoende av tid och rum: ”Ty i honom (Kristus) skapades allt i himlen och på jorden. Allt är skapat genom honom och till honom. Han finns före allting och allting hålls samman i honom”. Guds kärleks svar i Kristus är både universellt och personligt.

Vårt bibelord hör samman med en lärjungefråga - vad det innebär att följa Jesus, när han berättar om sin väg genom

död och uppståndelse. När Tomas uttrycker en tidlös villrådighet om hur vi ska hitta vägen svarar Jesus personligt med en kärleksförklaring: Du har ju mig. Du behöver inte söka någon annan stans. Följ mig. ”Jag är vägen, sanningen och livet.”

*Karl-Johan Tyrberg
Biskop emeritus i Härnösands stift,
tid. församlingspräst i Lunds stift*

Lekmannakåren i Örkelljunga pastorat 60 år

Den 17 maj 1956 träffades 13 personer i Örkelljunga prästgård efter inbjudan av kyrkoherde *Harald Bergenz* för att bilda Örkelljunga – Rya Kyrkobrodrakår.

Apotekare *Gustav Malmström* valdes till ordförande. Kåren anslöt sig till Svenska kyrkans lekmanaförbund, Kyrkobrodrerna, där några av förbundets stadgar löd: - att samla män till engagemang och ansvarstagande i kyrkan och – att främja kristen gemenskap och fördjupa kunskapen om den kristna tron och kyrkans liv. Detta blev början till många innehållsrika år med föredrag, studiegrupper, söndagsskola, diakonitjänst, friluftsgudstjänster, bussresor m.m. Kårens namn ändrades 1983 till Örkelljunga – Rya Lekmannakår. En av de 13 medlemmarna som var med vid kårens bildande, pastorsadjunkt *Rolf Herletz*, föreslog redan 1956 att en

diakonissefond skulle inrättas. Så blev det men först år 1976 meddelade *H.B. Hammar* att en sökande till tjänsten som diakonissa hade tillsatts med Åsa Lennartsson som tillträdde tjänsten den 1 augusti samma år. Samme *Rolf Herletz* startade tillsammans med kyrkobrodrakåren söndagsskola i Örkelljunga och Rya där några av söndagsskolans lärare hette: *Gösta 'Kåkis' Nilson*, *Gösta Toft*, *Torsten Stålbrant* och *Birgit Olsson*. Kåren anordnade "De gamlas dag", sedermera "De äldres dag", tillsammans med Husmodersföreningen efter förslag från distriktsveterinär *Albert Zöger*.

Kåren har under åren också aktivt deltagit i kyrkans besöksverksamhet och kåren har varit värd för Lekmanaförbundet i Lunds stifts stiftskonvent 1964 och 1982. Under åren har kåren tagit emot många besök av biskopar, förfat-

tare, sångare och så vidare. Antalet medverkande har varit så många att det är omöjligt att här räkna upp dem alla. Vi säger: 'Ingen nämnd men ingen glömd.' Vår Herre känner till alla dem som på något sätt varit med och tjänat under de här 60 åren.

Nu under lördagen den 9 april var många samlade till 60-årsjubileum i Örkelljunga kyrka och församlingshem. Vi började med mäsas i kyrkan, ledd av *Mats Giselsson*. *Bodil* och *Pär Mjörne-mark* svarade för musiken. Lekmannakårens nuvarande ordförande *Kjell Ekelund* ledde samkvämet i församlingshemmet. Där kunde deltagarna lyssna till *Lennart Arvidsson* som berättade om lekmannakårens verksamhet från kårens bildande till kårens 60-årsjubileum. Deltagarna kunde också lyssna till vacker sång och musik utförd av *Bodil* och *Pär Mjörne-*

Kyrkoherde Mats Giselsson.

Lennart Arvidsson - historiebeskrivning och skribent.

Kyrkofullmäktiges ordförande Bo Sjödahl.

mark och där bjöds alla på kaffe med tårta. Förbundsordförande *Anders Nordberg* framförde gratulationer från lekmanaförbundet på riksnivån, överlämnade ett diplom med bibelord hämtade från 1 Petrusbrevet 4:10-11 och förmedlade till minne av jubileet en gåva till Svenska kyrkans internationella arbete. Därefter talade *Anders* över ämnet: "*En lekmanarörelse i tiden*" och informerade slutligen om förbundets rikskonvent på Sundsgårdens folkhögskola under kommande sommar. Efter en frågestund och därav föranledda samtal gratulerade och lämnade Bo Sjödahl en hälsning från kyrkofullmäktige i Örkelljunga.

De medverkande avtackades med blommor och undertecknad *Lennart Arvidsson* avslutade jubileet med en kort andakt och med bön.

Lennart Arvidsson och Stellan Andersson

Kårens ordförande Kjell Ekelund med välkomsthälsning i talarsolen.

Musicerande: Bodil och Per Mjörnheden.

I församlingshemmet bjöds deltagarna på kaffe och tårta.

Kyrkofullmäktiges ordförande Bo Sjödahl.

Örkelljunga kyrkobyggnad

Örkelljunga kyrka är en korskyrka med huvudingång i väster, sidoingångar i norra och södra tvärskeppen samt ingång till sakristian i absiden. Trätornet i väster är karaktärsgivande för hela kyrkan inte minst tack vare det förgyllda korset, tornuret och portalen. Tjärstrykningen av tornet och lanternien (klarvalvet) hör ihop med spånklädseln som också finns på taket till den återuppförda absiden. Övriga delar av kyrkan har enkupigt, rött tegeltak medan kortaket är av koppar. De stora rundbågiga fönstren i långhuset och tvärskeppen gör kyrkan ljus och luftig. Smårutiga antikglas ger koret en mera dämpad och intim karaktär.

Vapenhuset är högt och rymligt med plats för ytterkläder, bokbord och ingångar till väntrum på södra sidan och toalett på norra sidan. Utmed väggen på denna sida finns även uppgång till orgelläktaren. Från de slutna bänkkvarteren

på ömse sidor om mittgången har man fri sikt in i koret. I de båda bänkkvarteren längst fram kan man inte se altaret medan predikstolen är synlig från alla bänksplatser i kyrkan. Med läktarbänkarna i norra och södra tvärskeppen har kyrkan numera ca 400 fasta sittplatser.

Det handslagna, brunröda teglet ger golvet i kyrkorummet en varm och livfull karaktär och kor- oah altarmattan ger färg åt det något upphöjda koret. Tak och väggar är vitmålade, utan dekor. Konstnär David Ralsons färgsättning av bänkarna och barriärerna i en blå färg som stöter i turkos ger ett svalt intryck, men står väl emot läktarbarriärernas röda utsmyckningar. Koret binder samman gången tid och nutid genom altarpopsatsen från 1700-talet och mattorna och altartavlan från 1920-talet, vars bildmotiv dock knappast kan skiljas från kyrkans bänksplatser. Även de fyra mässingskro-

norna över gångarna bidrar till kyrkorummets sakrala karaktär. Örkelljunga kyrka är en omistlig del av bygdens kulturarv och kulturmiljö.

prof em. Nils-Arvid Bringéus

Romska barn i byn Floresti, Rumänien

”Jag tror på det här projektet i Floresti”, säger Bernt Texén, som själv har lång erfarenhet av humanitär hjälpverksamhet på kristen grund. Bernt har nämligen tillsammans med sin fru Monica grundat OSS-hjälpen och har kört oräkneliga hjälpsändningar främst till Vitryssland men även till Litauen och Rumänien.

Bernt har varit inne i fängelser, barnhem, sjukhus, skolor och många fattiga hem och har mycket att jämföra med. Det projekt han nu syftar på är ett projekt som Stiftelsen Brödet tog initiativet till för ett par år sedan och driver tillsammans med samarbetsorganisationen Excelsior Foundation i Rumänien och som riktar sig till romska barn och ungdomar så att de ska få skolutbildning och möjlighet till en ljusare framtid för sig själva och sina familjer.

Det stora flertalet vuxna romer i Rumänien har inte gått i skola, i varje fall inte under någon längre eller sammanhängande period, och många kan därför varken läsa, skriva eller räkna. De allra flesta är mycket fattiga och har dåliga bostäder, kanske varken vatten, avlopp eller elektricitet, de har ont om pengar till mat, kläder och andra förnödenheter.

De behöver uppmaning och uppmuntran för att sända sina barn till skolan – inte bara en dag någon gång då och då utan dag efter dag. Dessa barn kan inte få hjälp med läxorna av sina föräldrar utan kan behöva få sådant stöd från annat håll. Projektledarna från Excelsior Foundation Dana och Nuti har upprättat god kontakt med skolan i Floresti och har tillsammans med skolans psykolog Loti besökt samtliga 182 romska familjer i byn och tagit reda på hur gamla barnen är, om de är friska eller har handikapp och varje familjs speciella behov. Genom projektet har de fått möjlighet att införskaffa och dela ut nödvändiga mediciner, hygienartiklar, skolmaterial, kläder m.m. till barnen och familjerna. I början av terminen fick varje romsk familj som sänder sina barn till skolan komma och hämta en säck vinterkläder. Dana säger nu till Stiftelsen Brödet att behovet av skor är stort bland barnen. Floresti ligger i det bergiga Transsylvanien där vintern är kall. Det är inte lätt att komma till skolan om man inte har ordentliga skor och ytterkläder.

Månad efter månad ordnar Dana och Nuti olika ”workshops” i skolans samtliga 17 klasser. På ett pedagogiskt och lekfullt sätt informerar de om hur man

kan hålla sig friskare, varför man ska äta varierad kost, att det är viktigt att lyssna på läraren o.s.v. Om barnen inte fått frukost hemma, delar de ut bröd, frukt eller annat åt eleverna. Tidigare hade barnen inget att göra på rasterna vilket gjorde att det ofta blev bråk och gruff. Genom projektet har hopprep, bollar och spel införskaffats som eleverna kan sysselsätta sig med och på så sätt leka tillsammans. Dana och Nuti ordnar också små tävlingar med prisutdelningar. Eleverna älskar sina projektledare. Nyligen fick Dana en lapp från en av eleverna, där det stod: ”Till dig. Mitt namn är Darina. Jag är 10 år. Jag är snäll och duktig. Även om jag inte fick något pris så är du själv den allra bästa presenten. Jag är glad att du kom till vår skola och att du ska fortsätta att komma. Jag hoppas det blir under lång tid. Med kärlek, Darina.”

För att Darinas och de andra romska barnens önskan ska gå i uppfyllelse så att projektet kan fortsätta under lång tid, behöver Stiftelsen Brödet ekonomiskt stöd. Hjälp oss du också. Mer information finns på www.stiftelsenbrodet.se

*Lena Åkerlund,
ordf. Stiftelsen Brödet,
akerlund.lena@gmail.com*

Gustav Vasa – en oas i centrum?

I Stockholm är det trångt. Trängsel-skatt måste erläggas för in- och utfart med bil, på Essingeleden t.o.m. för genomfart. Det är svårt att hitta parkeringsplatser och dyrt att parkera. Men i kyrkorna trängs vi som regel inte, till skillnad från de kommersiella högbor-garna och evenemangsarenorna. Kyrkorna får förbli oaser för stressade storstadssjälär.

Var ligger Gustav Vasa frågar säkert en och annan läsare av Lekman i kyrkan runt om i landet? I Riddarholmskyrkan förvisso, men här handlar det om en kyrka och församling mitt i Stockholm, vid Odenplan.

Den mäktiga helgedomen blev färdig 1906 ”för de fattige i stadens utkant”, idag är situationen annorlunda. Den utsmyckades med Prechts altarpuppställning från 1700-talet, som legat i malpåse efter restaureringen av Uppsala domkyrka. Och behåller sin attraktionskraft för såväl gammal som ung än idag i detta mäktiga kyrkorum. Kyrkan har blivit en oas mitt i ett kaotiskt centrum, där man kan slinka in och finna ro för själen.

Gustav Vasa avyttrades ur dåvarande Adolf Fredriks församling och har något underliga gränser, i norr mot S:t Matteus, i söder mot Adolf Fredrik och i öster mot S:t Johannes. Församlingsgränserna går längs gatorna. Om du umgås med grannen tvärs över gatan kanske ni inte ens tillhör samma församling! Därför har vi inga gränser i vår lekmanakår utan välkomnar medlemmar från hela stiftet.

Inom Svenska kyrkan efterlyser man volontärer, som verkar ha blivit ett modeord, synonymt med frivilliga eller lek-män (i motsats till präst). Sådana har fun-

nits i alla tider i kyrkan. Kyrkobrodererna, inspirerade av ungkyrkorörelsen, bildade förbund 1918 men bytte 1984 namn till Lekmannaförbundet, eftersom kvinnor också antagits som medlemmar. Det ursprunget kanske inte är så välkänt idag.

Numera är vi organiserade i ett antal kårer, också benämnda församlingskårer, där majoriteten troligtvis är kvinnor. Vår lekmanakår har ett 50-tal medlemmar med en ganska hög medelålder. Därför förlägger vi våra aktiviteter till dagtid. Vi vill vara ett komplement till de ordinarie församlingsaktiviteterna, ingalunda konkurrera. Vi får ett årligt bidrag från Kyrkorådet, som ser välvilligt på vår verksamhet. Kårens kärna är trogna gudstjänstbesökare och vi organiserar bibelstudier under kompetent ledning, nu för fjärde året i följd. Deltagarnas önskemål får styra frågeställningarna. Då församlingen saknar lediga studielokaler håller vi till i ett seniorboendes dito i grannskapet.

I maj månad skall Gustav Vasa kyrka stängas för reparation ett par år framöver, samtidigt som Odenplan kommer att grävas upp på nytt i samband med tunnelbanans förlängning. Tidigare har vi uthärdat sprängningar i underjorden i samband med den nya tunnelbanestationen. Nu blir det sju resor värre – och dessutom blir vi husvilla, vi älskar ju vår kyrka! Gustav Vasa kyrka vilar förvisso icke på något hälleberg, snarare i en väl penetrerad grop!

Vi ömmar speciellt för rörelsehindrade och har speciella medel för att hyra lämpliga bussar. Våra utflykter har gått till kyrkor och museer i grannskapet och till andra kulturella utflyktsmål. Stående arrangemang är surströmmingsfest på

hösten och vårmiddag i april-maj (med hatt-tvång eller dylikt). Vi både klär upp oss och ut oss.

Tidigare har Lekmannakåren också bedrivit sommarcafé i gröngräset på Gustav Vasas kyrkplan. En gång per termin har vi också sjungit önskepsalmer med vår organist uppe på orgelläktaren, ett uppskattat inslag. Arvet efter Otto Olsson vilar tungt däruppe, men vi försöker framhäva vår psalmboks stora rikedom, till tröst för oss alla i glädje och sorg. Psalmboken blir också temat för några församlingsaftnar framöver.

Med detta inslag efterlyser vi rapporter från andra lekmanakårer med tips på uppskattade aktiviteter!

*Varma hälsningar från
Gustav Vasa Lekmannakår genom
Gunvor Flodell, ordf.*

Välkommen till en av Skånes vackraste platser

Årets Rikskonvent arrangeras av Lekmannaförbundet i Lunds stift. Vi möts på Sundsgården strax söder om Helsingborg den 29 - 31 juli.

Sundsgårdens folkhögskola, vilket är det korrekta namnet, är belägen på Landborgen utanför Råå. Vi kommer att kunna njuta av en hänförande utsikt över hav och land. Havet ligger ett stenkast bort och utsikten sträcker sig över såväl Öresund som Ven och Danmark.

Nära receptionen på Sundsgården hänger två oljemålningar, den ena föreställande en man vid namn Christian Kold, den andra föreställande Carl Olof Rosenius. Det var denne Ch. Kold som omsatte den danske prästen och diktaren Grundtvigs idéer om en skola för landsbygdens folk till verklighet. För Grundtvig och Kold var det "levande ordet" viktigt. Så kom Kold att inspirera människor i Skåne till att starta en folkhögskola på kristen grund.

CO. Rosenius var en av grundarna av Evangeliska Fosterlandsstiftelsen (EFS) och det var medlemmar i EFS som grundade och fortfarande står bakom Sundsgårdens folkhögskola. En läkare vid namn Fritz Netzler, bodde och hade sin mottagning på Sundsgården fram till 1936, då "Netzlerska villan" såldes till EFS. En trappa ner ligger ett, i mitt tycke, sällsynt vackert rum, nämligen kryptan, Sundsgårdens andaktslokal. Här samlas vi för bön, stillhet och eftertanke.

Under nära ett års tid har vi under Anders Nordbergs goda ledarskap i förbundsråd, dess arbetsutskott och i en särskild planeringskommitté förberett detta konvent. I förberedelsearbetet har utöver Anders och undertecknad Birgitta Dérand deltagit Juhani Ahonen, Marie Nederman, Bengt Gånemo, Magnus Wittgren och Gert Råvik. Vi kan utlova givande dagar med andlig fördjupning och uppbyggnad, intressanta o. lärorika föredrag, högtidliga gudstjänster och gemenskap över stifts- och församlingsgränser. Inte minst

viktigt är att få mötas på det personliga planet, att med ledning av Guds ord och hjälp få känna gemenskap och inspiration, att uppmuntra och hjälpa varandra och att inhämta och utveckla idéer kring vårt lekmanarbete.

I bön och förbön för detta rikskonvent vill vi välkomna och ta emot Er alla med förhoppning om god uppslutning.

Jag vill sluta med följande rader av kyrkofadern Augustinus som jag tycker passar i detta sammanhang: "Åt var och en har Gud givit särskilda gåvor för att bygga upp sin kyrka och sådana är hans gåvor att vi kan göra det inte motvilligt och under knot utan med glädje."

Än en gång, Varmt Välkomna till Sundsgården!

*För Lunds stifts Lekmannaförbund
Bigitta Dérand
t.f. Ordförande*

Påminnelse om anmälan till Rikskonvent 2016

Nu anmälan senast den 30 juni 2016

Sundsgårdens folkhögskola

RIKSKONVENT 2016

**”Jag är vägen, sanningen och livet.”
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.**

Torsdagen den 28 juli

16.00 Arbetsutskottet och funktionärer sammanträder.

Fredagen den 29 juli

08.30 Konventsbyrå öppnar. Incheckning.

10.30 Förbundsrådet sammanträder (behandling av nätverksgruppernas rapporter).

12.00 Presskonferens

12.30 Lunch

14.00 Välkomstkaffe

14.30 **Öppningsceremoni**

Öppningsanförande: Anders Nordberg, Birgitta Dérand, sångsolist Jan Henriksson.

Inledningsanförande: ”Jag är vägen, sanningen och livet” Biskop em. Karl-Joahn Tyrberg.

17.00 Middag

18.30 **Seminarium I** - Kvällssamling kring Ylva Eggehorn psalmdiktning och poesi med Ylva Eggehorn m.fl.

20.00 Kvällsfika och gemenskap över församlings- och stiftsgränser.

21.00 Kvällsmässa (komminister Cecilia Karlén, Raus).

Lördagen den 30 juli

07.30 Frukost

08.30 Konventsbyrå öppnar

09.00 Morgonbön (Magnus Wittgren)

09.45 **Konventsförhandlingar**

Parentationer - Rapporter från de sex nätverksgrupperna - Avtackningar m.m.

Alternativ för icke ombud - utflykt till Råå Sjöfartsmuseum.

12.15 Lunch

14.00 **Seminarium II** - Carl-Erik Sahlberg ”Stå därför fasta”

Seminarium III - Carl-Axel Axelsson ”Johannes Evangelium med fokus på 14:6”

14.00 Seminarium II - grupp A

Seminarium III - grupp B

15.00 Seminarium II - grupp B

Seminarium III - grupp A

16.00 Återsamling - Summering - Samtal

18.00 **Festmåltid - Gemenskapskväll** - Sång och musik med Magnus Wittgren m.fl. Hälsningstal m.m.

21.00 Aftonbön (Marie Nederman)

21.30 Kvällsfika

Söndagen den 31 juli

07.30 Frukost

08.00 Konventsbyrå öppnar

09.00 Morgonbön (Anders Nordberg)

09.45 **Seminarium IV** - Allan Emrén ”Guds tro är den enda vetenskapliga världsbilden - vetenskap och gudstro”

11.00 Lunch

Utcheckning

13.00 Förbön och sändningsmässa i Mariakyrkan, Helsingborg.

Biskop em. Christina Odenberg. Sångsolist Annika Fransson.

15.00 Sofiero - utflykt och gemenskap med information i botaniska trädgården.

Reservation för ändringar.

Presentation av seminarierna

SEMINARIUM I

"Ylva Eggehorns författarskap, psalmdiktning och poesi"

I sanden finns det spår...

Vi får under **Seminarium I** stifta bekantskap med *Ylva Eggehorn*s psalmer, sånger och dikter. Ylva Eggehorn är en av Sveriges mest kända poeter, författare och psalmdiktare. Med rötter i "Jesus-rörelsen" omfattar Ylvas författarskap också modern diktning och hennes författarskap vittnar om ett starkt samhälls-engagemang.

I väven, som utgör Ylvas författargärning finns välkända texter och ord som "Var inte rädd", "Kärlekens tid" och "Innan gryningen" vilka blandas med lyrik, självbiografiska böcker, romaner, krönikor, barnböcker och översättningar av Bonhoeffer. Väven är brokig men den tecknar ett tydligt mönster - Kärlek - Jesu kärlek, kärleken mellan människor, kärleken till allt skapat, den förtröstansfulla kärleken och kärleken som räcker in i döden.

Medverkande under Seminarium I är sångare och musiker från några av lekmanakårerna Lunds stift.

*Magnus Wittgren
Ordförande i Lekmannaförbundet
i Lunds stift*

SEMINARIUM II

"Stå därför fasta – Effektiv Bön"

Bön är hjärtats samtal med Gud – men bön är också samtal med en bönhörande Gud. Jesus undervisade ju: "Be, så ska ni få". (Matt.7:7) Därför försöker jag med Guds Andes hjälp att uppmuntra människor att tro att de kan få bönesvar i sitt livs kamper.

Nästan inget gläder mitt hjärta så mycket som när jag får mail som det här: "Du besökte du vår kyrka. Jag gick fram för att få förbön. Jag hade drabbats av lungfibros som biverkan. När det var som sämst (värst) hade jag bara 40 % andningskapacitet. Jag behandlades med kortison och prognosen var ganska god men kunde ta tid. Innan vi bad, så sa du att vi skulle be om en konkret förändring – inte bara förbättring. Jag sa då att jag ville att mina lungor skulle bli helt

normala och att man inte skulle kunna se att jag hade haft lungfibros. NU HAR DETTA HÄNT! Jag gick till min läkare (en expert på den här sjukdomen). Han välkomnade mig genom att glatt fråga: "Vad har du gjort med dina lungor? Att bli bättre och bli frisk efter en behandling är normalt men då finns det kvar ärrbildningar på lungorna. DU HAR INGA ÄRR OCH DET ÄR OVANLIGT!". Mailet var skickat av en som var "tacksam, förundrad och glad".

Eller det här från en, som nog bara står nyfiket på tröskeln till kristen tro: "När jag träffade dig i somras och bad om att du skulle be en bön för mig, om att få träffa en man, så har jag gjort det nu. Innan nyårsklockorna ringer skall något vara på gång bad du till Gud. I går kväll var vi till kyrkan här på julkonsert. Stämningssfullt och vackert....Du bad även att min sjukdom skulle avklinga allt eftersom, Efter 44 års ständig ledvärk och smärta, så känner jag mig bättre än på mycket länge. Ett mirakel har skett".

I seminariet på Lekmannaförbundets sommarkonferens kommer jag att berätta lite hur jag själv ber och vad jag lärt mig om bön genom åren. Några av de tankarna finns i min skrift "Effektiv bön", som nu är ute i sin elfte upplaga och som jag får höra inspirerat människor att räkna med att Gud svarar på deras konkreta böner. Gud är en god Gud. Vi står på och vandrar i löftena. Det är min bön att när gott och troget kyrkfolk åker hem från sommarkonferensen på Sundsgården så kommer de att få möta en höst, "där höstregnet höljer dem med välsignelser" – och bönesvar.

Carl-Erik Sahlberg

SEMINARIUM III

"Johannesevangeliet"

Johannesevangeliets "karaktärsdrag"

- Apostoliskt vittnesbörd; När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, Sanningens Ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig. Också ni skall vittna, ty ni har varit med mig från början. (Joh 15:26-27)
- Syfte; ...för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom att tro skall ha liv i hans namn" (Joh 20:31)

- Huvudkomponenter

- Sju tecken på Jesu gudomshärlighet och makt
- Jesus-tal, ibland i dialogform, som alla har som huvud- eller delsyfte att lyfta fram JESU GUDOM, relationen FADERN – SONEN, treldsrelationen FADER – SONEN – DEN SOM TROR PÅ SONEN
- Typiska Johannesord – förekommer mycket oftare i Johannesevangeliet än hos synoptikerna (Vad står de för?):
- vittna - Fadern – Sonen
- världen - tro
- ord – ande – liv - kärlek – älska

Engagemang före insikt

Om någon vill göra hans (Guds) vilja skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv. (Joh 7:17)

Något om författarskap och tillkomstbakgrund.

Några korta jämförelser med de övriga tre evangelieframställningarna i Nya testamentet.

Carl-Axel Axelsson

SEMINARIUM IV

"Gudstro är den enda vetenskapliga världsbilden - vetenskap och gudstro"

Seminariet vill påskina att "Gudstro är den enda vetenskapliga världsbilden." Majoriteten av forskare tycker inte alls att det är underligt med liv, men det beror på att de aldrig brytt sig om att undersöka möjligheterna.

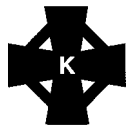
Sannolikheten att livet skulle uppstå utan en skapare är försvinnande liten. Andra teorier än dem som resulterar i uppfattningen att Gudstro är den enda vetenskapliga världsbilden är till stor del fria fantasier. Livets uppkomst bygger på både sannolikhet och kvantfysik och denna uppfattning stämmer med Bibelns berättelser.

Andra teorier resulterar i orimliga sannolikheter då man försöker göra beräkningar på teorierna. För att ett liv ska bli möjligt måste en kolossal massa egenskaper samverka. Sannolikheten att detta har skett utan en skapare är försvinnande liten.

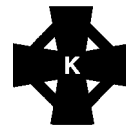
Allan Emrén

ANMÄLAN

RIKSKONVENT

Rikskonvent i Lunds stift

Sundsgårdens folkhögskola Helsingborg
29-31 juli 2016

Fyll i blanketten (var god texta)

och sänd anmälan senast den 30 juni till:

*Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
070-557 82 41*

NAMN.....

☐ Jag tillhör förbundsrådet ☐ Jag är stiftsombud ☐ Jag är kårombud ☐ Ej ombud

MEDRESENÄR.....

☐ Jag tillhör förbundsrådet ☐ Jag är stiftsombud ☐ Jag är kårombud ☐ Ej ombud

ADRESS.....

POSTNUMMER..... ORT.....

Telefonnummer.....
(där vi lättast kan nå dig/er)

Stift..... Kår.....

Konventsavgiften är 800:-/person, i priset ingår måltider enligt program på sid 14.

För barn under tolv år är avgiften 300:-.

Avgiften betalas in senast den 30 juni till:

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund
Plusgiro 50 27 87-5

Dagbesök

☐ Fredag	200 kr
☐ Lördag	400 kr (inkl. festmåltid)
☐ Söndag	200 kr

Dagbesök anmäls genom anmälningsblanketten men betalas vid ankomst till konventsbyrån på Sundsgården

OBS!

Endast anmälningsavgift 800:-/person ska betals i förväg.

Glöm inte att ange namn och adress vid inbetalning.

OBS! Fredagens lunch ingår i konventsavgiften men måste ändå beställas.

I samarbete med
sensus

HOTELLBOKNING NÄSTA SIDA

Övernattningar

Jag/vi önskar logi följande nätter

Natten mellan tors - fre (28/7)

☐

Natten mellan fre - lör (29/7)

☐

Natten mellan lör - sön (30/7)

☐

Natten mellan sön - mån (31/7)

☐

Hotell - önskemål

Sundsgårdens folkhögskola

☐

Dubbelrum 790:-/natt

☐

Enkelrum 630:-/natt

Hotel Horisont

☐

Dubbelrum 875:-/natt

☐

Enkelrum 675:-/natt

Eget boende

☐

Del i dubbelrum kan ev ordnas.

***OBS! Rabatterna gäller endast bokningar gjorda genom Konventskommittén.
I första hand kommer rum att tilldelas på Sundsgårdens folkhögskola.***

Övrig information

Jag är allergiker - allergisk mot

☐ Jag önskar rökfritt rum

☐ Jag önskar handikapprum (OBS! ev extrakostnad)

Önskemål om specialkost.....(OBS! ev extrakostnad)

Jag/vi deltar i fredagens lunch medpersoner (bindande)

Utflykt till Sofiero slott

☐ Jag följer med till Sofiero slott. Pris 300:- (betalas i konventsbyrå).

FAMILJENYTT

TILL MINNE

EJE JOHANSSON

Vid siftskonventet i maj 2014 övertog Eje (Erik) Johansson ordförandeskapet för Lunds stifts Lekmannaförbund. Under ungefär ett och ett halvt år - Eje avled den 25 oktober 2015 - fick vi ta del av ett verkligt fint ledarskap. Eje Johansson hade en bakgrund som journalist. Han var - som Kristianstadbladet skrev - ett med tidningen och tjänstgjorde på en rad olika redaktioner, de sista åren före pensioneringen som lantbruksreporter. Han kom att skapa en klassiker inom svensk press: 'Veckans traktor'.

Få hade ett så stort kontaktnät som Eje. Han var aktiv inom politiken och sporten men det var genom sin hustru Gun-Britt, som han kom in i församlingsarbetet. Under åren 2002 - 2009 tjänstgjorde Eje som gudstjänstvärd i Nosaby församling i Kristianstad. Som medlem i Nosaby lekmanakår blev han adjungerad informationsansvarig, snart också kårens ordförande - en post som han behöll fram till sin död. Det har skrivits att Eje hade en palett av förtroendeuppdrag, med allt från kyrka till fackförbund. Han valdes in i kyrkofullmäktige och kyrkonämnden och var under åren 2006 - 2009 medlem i kyrkorådet.

Eje var hängiven sina förtroendeuppdrag och imponerade med sina djupa kunskaper inom olika områden. Det var en fröjd att få lyssna till honom vid konventsråd, inspirationssamlingar och utskottssammanträden m.m. Han var mycket noggrann med allt - allt sköttes väl och vi kunde notera att han hade en speciell förmåga att relatera till olika personer. Med sitt ödmjuka och fina väsen och med den glädje han spred vid våra sammankomster tackar vi Gud för vad han fick betyda för vårt stift. Vi bevarar i minnet bilden av en sällsynt fin människa.

*För Lunds stifts Lekmannaförbund
Birgitta Dérand, t.f. Ordförande*

Nya kyrkogångsdagar

Även om Svenska Kyrkan numera är skild från staten och trots att det finns pengar att spara genom ett utträde ur Kyrkan, väljer de flesta att stanna kvar. Jag tror att detta är ett aktivt val. Man vill tillhöra sin kyrka, även om man måste betala kyrkoavgift.

Men trots att flertalet (ca 3 av 4 etniska svenskar) väljer att vara med i kyrkan är det för det mesta glest i kyrkbänkarna de flesta söndagar och andra gudstjänstillfällen.

Det finns dock undantag. Vissa dagar på året är det fullt eller nästan fullt i våra kyrkor. Det är Första Advent, Julbönen (på julafton), Julottan, Långfredagen och Påskdagen. Lokalt kan det också finnas välbesökta gudstjänster på Nyårsafton (nyårsbön), Nyårsdagen, Skärtorsdagen, midsommar (antingen Midsommardagen eller midsommarsöndagen) och allhelgonahelgen.

Kanske skulle man kunna öka det totala kyrkobesökandet om man införde nya "kyrkogångsdagar". Jag tror det. På sikt 4 - 5 nya söndagar med "kyrkogångstradition" skulle säkert öka både det totala antalet kyrkobesök per år och kanske också få många helt nya människor att besöka kyrkan någon gång då och då.

Vilka dagar bör man då välja? Med tanke på att ovannämnda etablerade kyrkogångsdagar ligger inom en ganska begränsad del av året, från Första Advent till Påskdagen, borde man kanske i första hand försöka välja söndagar som ligger mellan påsk och allhelgonahelgen, t. ex. Pingstdagen och Tacksägelsedagen.

Pingstdagen därför att man bör försöka återupprätta pingsthelgen, som mer eller mindre avskaffades i och med att annandag pingst utgick som allmän helgdag. Inte ens kyrkligt aktiva håller numera reda på när det är pingst. Då pingsten var en vårlig, härlig "3-dagarshelg" var det många som kunde skänka Den Helige Ande en

tanke när man besökte släktingar, var ute med båten, gjorde fint i trädgården eller utflykter i Guds underbara natur, men idag, när pingsten inte är längre än vilket vanligt veckoslut som helst, är kanske ett kyrkobesök på Pingstdagen det bästa och nästan enda sättet att fira pingst.

Tacksägelsedagen känns nästan ännu viktigare att fira av flera skäl. Det är en dag som sätter första trosartikeln i centrum. Av våra kyrkliga helger är det 2 (Pingst och Allhelgona) som hör till tredje trosartikeln, medan övriga relaterar till andra trosartikeln. Ingen av Svenska Kyrkans nuvarande helger bygger på första trosartikeln. Vi är nog många kyrkomedlemmar som saknar en sådan helg. Om Tacksägelsedagen skulle utvecklas till en "särskild kyrkogångsdag" är det nog många som skulle känna glädje (och just tacksamhet!). Tacksägelsedagen ligger dessutom tidsmässigt ganska långt från de kyrkliga helgdagarna, särskilt de med stor kyrkogångstradition. Och så inte minst - vi är många som finner anledning att känna och uttrycka tacksamhet...

Vad kan vi då inom Lekmannaförbundet göra för att etablera Pingsten och Tacksägelsedagen som nya kyrkogångsdagar? Jo, vi kan börja blygsamt på det lokala planet med att bjuda på kyrkkaffe. Vi kan propagera internt för att man verkligen skall gå i kyrkan just dessa dagar och de aktiva kan försöka få med sig anhöriga, släkt och vänner till kyrkan.

Skulle det slå väl ut kan vi ta kontakt med våra lokala församlingar och låta den officiella Kyrkan haka på och utveckla "de nya traditionerna" vidare. Kanske kan Kyrkan helt ta över denna blivande tradition med tiden. Ja, det kan utvecklas nästan hur långt som helst om det går bra. Och förhoppningsvis kommer fler och fler att söka sig till kyrkan dessa söndagar och kanske - rent av - annars också.

*Ingemar Erikson,
Vikens lekmanakår*

Sverigebönen

Rekordstort deltagande i Bön för Sverige under Nationaldagen den 6 juni

Sverigebönen utgörs av ett ekumeniskt nätverk av representanter för kristna kyrkor och organisationer i Sverige. Svenska kyrkans lekmannaförbund ingår i detta nätverk.

Sverigebönen vision är bland annat att en allkristen bönesamling ska förverkligas under Sveriges nationaldag den 6 juni i samtliga Sveriges 290 kommuner. Detta år 2016 samlades människor till nationaldagsbön på 215 orter i 163 kommuner. Detta år hade fler orter än tidigare alla kyrkor som deltagare i bönesamlingar och lekmannaförbundet deltog genom flera lokalavdelningar på många håll. En mäktig symbol för kristen enhet i Sverige blev tusenårsfesten vid Husaby kyrka den 14 juni 2000 till minnet av den förste svenske kungen som blev kristen och lät döpa sig, Olof Skötkonung. I denna fest deltog flera av ledarna för de olika kyrkorna i Sverige och där stod de då tillsammans som en enhet i Kristus. Många upplevde en stark andens vind över alla de ca femtusent som var närvarande. Detta möte gav inspiration till följande;

- Nationaldagen den 6 juni ska vara nationell bönedag för Sverige.
- Bönen ska vara ekumenisk och omfatta alla som vill vara med och delta i bön till Gud för vårt land.
- Bönen på nationaldagen avses få spridning i vida kretsar även utanför kyrkorna, genom media och genom att ledande personer uttalar sin avsikt att be för Sverige denna dag, och om möjligt genom att bön ingår i det officiella nationaldagsfirandet.

Visionen för Sverigebönen har senare utvidgats till att även inspirera till daglig personlig och regelbunden kollektiv bön och förbön för Sveriges land - en bönevåg som sköljer över landet om och om igen.

Sverigebönen vision är sammanfattningsvis:

- Allkristen bönesamling under nationaldagen den 6 juni i alla kommuner i Sverige
- Bönerörelse av kristna från alla generationer och folkslag i Sverige, som året runt samlas till allkristen bön, lovsång och förbön för varje ort och för vårt land, med en folkväckelse genom tron på Jesus Kristus som mål.
- Bönerörelse med öppenhet för den helige Andes kraft och gåvor
- Bönerörelse med fokus på samhällets behov och upprättelsen av dess grundpelare.

Att samhällets värderingar styrs och formas av ett antal bärande områden av inflytande är inte någon ny företeelse. Sverigebönen har valt att kalla dessa bärande områden för **samhällspelare**.

Tre ledare med stort förtroende i kristenheten, Loren Cunningham, Bill Bright och Francis Schaeffer fick oberoende av varandra under 1970-talet ett liknande tilltal om dessa samhällspelare, vilket på nytt förstärkte den bibliska visionen om att Guds rikes kraft är till för hela samhället - världen. Guds församling är kallad att vara saltet och ljuset i denna värld, att inte göra skillnad på vardag och söndag. Alla dagar, var man än är och vad man än gör, tjänar man Herren. Guds vilja, Guds rike synliggörs genom församlingen i den helige Andes kraft. Det är radikalt, enkelt och djupt bibliskt. I stället för att dra sig undan går vi, Jesu lärjungar, ut i hela verkligheten och vardagen. Genom bön och arbete genomsyrras samhället och då är församlingen autentisk (verklig). Vi lever i världen men inte av världen (Joh 17:15-16). Sverigebönen vill verka för att denna medvetenhet stärks hos varje Jesu efterföljare genom ett medvetet bönearbete och ett samhällsengagemang inspirerat av

Guds ord och Guds Ande. Visionen om samhällspelarna utgår från sju huvudområden. De sju samhällspelarna är tänkta som en utgångspunkt som ett stöd och vägledning i förbönen.

1. Politiker och Myndigheter

1 Tim 2:1 "Först och främst uppmanar jag till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla som har makt."

Vi uppmanas i Guds ord till bön för alla som har makt att fatta myndighetsbeslut - för alla i ledande ställning. Dessa behöver vishet och kraft från Gud för sina viktiga uppdrag. Därmed ber vi för alla beslutsfattare inom regering, riksdag, landsting, kommuner och andra myndigheter och inte minst för vår statsminister (regeringschef) samt för vår statschef. Vi ber om saklighet och trovärdighet i all debatt och information. Vi ber om fred och om Guds hand över Sveriges försvar, över polis- och rättsväsende, om skydd för alla människors liv, egendom och samvaro. Vi ber om att den kristna värdegrunden ska få genomsyra hela vårt samhälle.

2. Guds församling - Kristi kropp

Apg 1:8 "Men ni ska få ta emot kraft när den helige Ande kommer över er, och ni ska bli mina vittnen i Jerusalem, och i hela Judéen och, Samarien, och ända till jordens yttersta gräns."

Vi får vara hans vittnen i den helige Andes kraft. Vi ber frimodigt om ett andligt uppvaknande - en Jesuscentrerad, bibeltrogen och Andefylld väckelserörelse - i Guds församling men också över hela vårt land. Gud kallar Sveriges kristna att finna vägar att nå ut med budskapet om Jesus. Andens enhet som redan är given måste synliggöras och allt tydligare i hela Jesu kropp och leda till positiv samverkan.

Vi ber att Bibeln och bönen får ta mycket större plats i kyrkornas program. Vi ber att Guds församling får fungera som en andlig familj för alla som kommer till tro. Gud vill utgjuta sin Ande över alla, till allt gott verk i Kristi kropp. Res upp din församling Herre så att hon framstår som trovärdig och fylld med kraft både i ord och handling.

3. Familjen

Matt 19:4-6 "Han svarade: Har ni inte läst att Skaparen från början gjorde dem till man och kvinna? Och han fortsatte: Därför ska en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två ska bli ett. De är inte längre två utan ett. Det Gud har fogat samman ska människan alltså inte skilja åt."

Så byggs samhället från den lilla gruppen, familjen. Vi ber om beskydd över alla familjer, föräldrar och barn. I hemmen präglas den uppväxande generationen. Vår bön är att evangeliet om Jesus får präglade livet i familjen. Familjen är kallad att bjuda in Jesus i hemmets centrum. Där förs också tron vidare. Vi ber om beskydd för alla ofödda barn och att deras rätt till liv respekteras. Vi ber också för våra äldre, för en trygg och värdig ålderdom. Vi ber för alla ofrivilligt ensamstående och för dem som saknar medmänsklig värme och omsorg. Låt Guds församling med Guds närvaro få bli en verklig och sann gemenskap.

4. Media

Ords 3:3 "Låt aldrig godhet och sanning lämna dig; bind dem runt din hals, rista in dess initialer i ditt hjärta."

Vi ber för alla som är verksamma inom media att sanning och saklighet får företräde framför kommersiella intressen, egna agendor och det för tillfället politiskt korrekta. Vi ber för kristna ledare och medarbetare om frimodighet att stå emot när opinionen blir för ensidig. Vi ber att kristen media ska präglas av profetisk skärpa och en kärlek till både nåd och sanning. Vi ber om kompetenta och andefyllda kristna journalister, debattörer, skribenter och programledare i såväl profan som kristen media. Vi ber för alla som påverkas av den pågående digitaliseringen och omstruktureringen av mediebranschen, om vishet till att bevara god journalistik och en allsidig kommunikation.

5. Utbildning/Undervisning

Ords 22:6 "Led ett barn in på den väg han ska gå, så viker han inte av från den när han kommer upp i åren."

Vi ber för all utbildning och undervisning i hela den svenska skolvärlden, SFI, vuxenutbildning, folkhögskolor, universitet, högskolor och all vetenskaplig forskning. Vi ber om resurser för skolsatsningar och för god tillgång på lärare och personal. Vi ber för alla barn och de första viktiga åren i kontakten med skolans värld, om trygghet och goda relationer i alla skolor, för god pedagogisk utveckling och ett balanserat kursprogram för ungdomar under hela studietiden, och om insikt om gåvor och kallelser vid val till fortsatta studier och yrken. Vi ber för skolledare och lärare, om vishet och beskydd att värna om skollag och värdegrund och om förmåga att se till elevernas bästa. Vi ber för alla kristna lärare och skolor med kristen profil, om god tillströmning av såväl elever som lärare till dessa.

6. Näringsliv och Arbetsplatser

1 Mos 1:28 "Gud välsignade dem och sade: Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Råd över fiskarna i vattnet, och över fåglarna under himmelen och över alla djur som rör sig på jorden."

Som Guds avbild är vi skapade till att tjäna honom och våra medmänniskor. Vi får vara hans medskapare och bidra till utveckling av samhälle, av varor och tjänster i alla sektorer, i allt gott verk. Vi ber om arbetstillfällen för alla i arbetsför ålder, om vägar ut ur arbetslöshet genom innovation och entreprenörskap. Vi ber om goda ledare och gott medarbeterskap på alla arbetsplatser och om ett omsorgs-

fullt ansvarstagande för både människor, miljö och samhälle. Vi ber om vishet och frimodighet för alla kristna på arbetsplatser i hela vårt land, om ett rättfärdigt förvalterskap och att kristna får vara förebilder i allt.

(2 Tess 3:11-12 - Men nu hör vi att en del bland er lever oordentligt. De arbetar inte utan går bara och drar. Sådana befäller och förmanar vi i Herren Jesus Kristus att de skall arbeta och hålla sig lugna och äta sitt eget bröd.)

7. Kultur och Idrott

Predikaren 3:11 "Allt har han gjort skönt i sin tid. Också evigheten har han lagt i människornas hjärtan. Ändå kan de inte förstå Guds verk, från begynnelsen till änden."

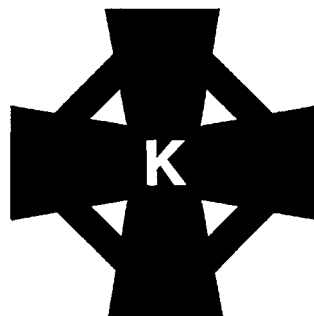
Vi ber om kristet inflytande över litteratur, konst, musik och underhållning, att kyrkans röst blir hörd och tagen på allvar i kulturvärlden. Vi ber om att kristen tro ska få en allt större plats i det offentliga rummet och att de som är troende får leva i ett andligt beskydd. Vi ber för alla idrottsledare och idrottare, att de förmår vara goda förebilder och vi ber också om frimodighet för alla kristna i idrottsvärlden.

~

Martin Luther uttalade följande ord om bönen

Du måste lära dig att ropa och inte sitta där för dig själv eller ligga på bänken, hänga huvudet och bita och gnaga dig själv med dina tankar, sörja och söka efter hur du kan komma undan, och endast tänka på hur illa det går för dig, hur synd det är om dig och vilken bedrövlighet människa du är. Nej, upp med dig du late, fall på knä och lyft händerna och ögon upp mot himmelen, sjung eller läs en psalm eller bed Fader vår. Lägg fram din nöd för Gud, klag och ropa till honom, under tårar om så skall vara. Kort skall man bedja - men ofta och starkt.

Anders Nordberg

50-årsjubileum hos Korsberga församlingskår

Korsberga församlingskår firade 50-årsjubileum i Korsberga församlingshem, i anslutning till högmässan i Korsberga kyrka, söndagen den 17 april. I jubileet deltog ett fyrtiotal personer, medlemmar, gratulanter och inbjudna medverkande.

Korsberga församlingskår är en av 17 lokalavdelningar (kårer) tillhörande Svenska kyrkans lekmannaförbund i Växjö stift. Församlingskårens och lekmannaförbundets verksamhetsändamål är att samla kvinnor och män, unga och gamla, till engagemang och ansvarstagande för Svenska kyrkans verksamhet – för uppbyggelse och evangelisation genom gudstjänstliv, diakoni, undervisning och mission. I detta engagemang och ansvar ligger en strävan att främja kristen gemenskap och att fördjupa kunskapen om den kristna tron och kyrkans liv. Hit hör också uppgiften att skapa opinion för kristna värderingar i samhället.

Jubileet tog sin början genom söndagens högmässa i Korsberga kyrka under

ledning av kyrkoherde em. Sven-Olof Wallinder. Söndagen var den ”fjärde söndagen i påsktiden” och hade som tema ”Vägen till livet”, samma tema som utgör riktmärke för hela lekmannaförbundet under en tvåårsperiod fram till och med sommaren 2016. Det centrala bibelordet för detta tema och för denna söndag var hämtat från Johannes-evangeliet 14:6 där Jesus svarar lärjungen Tomas (tvivlar-en): ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” I högmässan medverkade förutom Sven-Olof Wallinder som predikant och förmedlare av altarets sakrament, också kantor Gunnel Maselli, sånggruppen Sound of brothers och lekmän. Församlingskårens ordförande, Rune Johansson, hälsade alla högmässobesökare välkomna till jubileumsfirandet i Korsberga församlingshem.

Efter ett varmt välkomnande i församlingshemmet berättade Rune Johansson om församlingskårens tillkomst förverkligad den 15 februari 1966, då under beteckningen *Korsberga kyrkobrödrakår*

med blygsamma 13 medlemmar. Medlemsantalet ökade snabbt med fem till 18 medlemmarden 9 mars samma år och den 13 april 1966 valdes kårens första styrelse (kårråd). Ordförande för kåren har varit Sven Petersson följt av David Zaar somi sin tur följdes av Ernst Lindqvist. Kassaförvaltare har under åren 1971 fram till år 2006 varit Arne Landén. Efter beslut i slutet av 1970-talet om att medlemskap i Svenska kyrkans lekmannaförbund kunde innehas av såväl män som kvinnor ändrade Korsberga kyrkobrödrakår den 24 februari 1987 sitt namn till *Korsberga Församlingskår*. Nu, den 17 april 2016, då kåren firade sitt 50-årsjubileum var Rune Johansson kårens ordförande och Ingrid Aldén kårens sekreterare. Efter denna information knuten till kårens femtioåriga existens framförde den imponerande, inspirerande och Kristuscenterade sånggruppen (sextetten) Sound of brothers några välkända psalmer och sånger.

Efter en gemensam supé där församlingskåren bjöd på bl.a. välsmakande

Korsberga församlingshem.

Altare med Kristusskulptur
i Korsberga kyrka.

smörgåstårter framförde Sven-Olof Wallinder gratulationer och hälsningar samt uttryckte tacksamhet från Korsberga församling över kårens viktiga engagemang under de femtio åren. Sven-Olof kallade fram de kårmedlemmar som deltog i jubileet så att de blev väl synliga för övriga deltagare i syfte att visa dem särskild uppskattning och tacksamhet. Sven-Olof lämnade en ros till var och en av medlemmarna och till särskilt medverkande i jubileet samt nedkallade Guds välsignelse över församlingskåren.

Ordföranden i Lekmannaförbundet i Växjö stift, Kerstin Göransson, framförde gratulationer från förbundet och uttryckte tacksamhet över församlingskårens existens och engagemang. Kerstin som är bosatt i Långaryd som har en vänortsförsamling i El Salvador önskade också välsignelse över församlingskårens nuvarande och framtida verksamhet och överlämnade i gåva ett i El Salvador tillverkat och med pärlor i färg dekorerat väggkors.

Förbundsordförande Anders Nordberg överlämnade en orkidé med gratulationer, tacksamhet och förböner från Bymarkskyrkans lekmanakår jämte ett citat från psalm 754 v. 4 i Sv Ps. Anders överlämnade också gåvor från lekmanaförbundet på riksnivå dels ett diplom med bibelord hämtade från 1 Petr 4:10-11, dels en penninggåva till Svenska kyrkans internationella arbete - också dessa gåvor förenade med gratulationer, tacksamhet och förböner.

Jubileet avslutades med ytterligare några psalmer och sånger framförda av Sound of brothers, med eftermiddagskaffe och

med en kort andakt ledd av Sven-Olof Wallinder.

Rune Johansson framförde ett varmt tack till alla medverkande, till alla gratulanter och inte minst ett varmt tack för alla förböner och gåvor.

Redaktionen

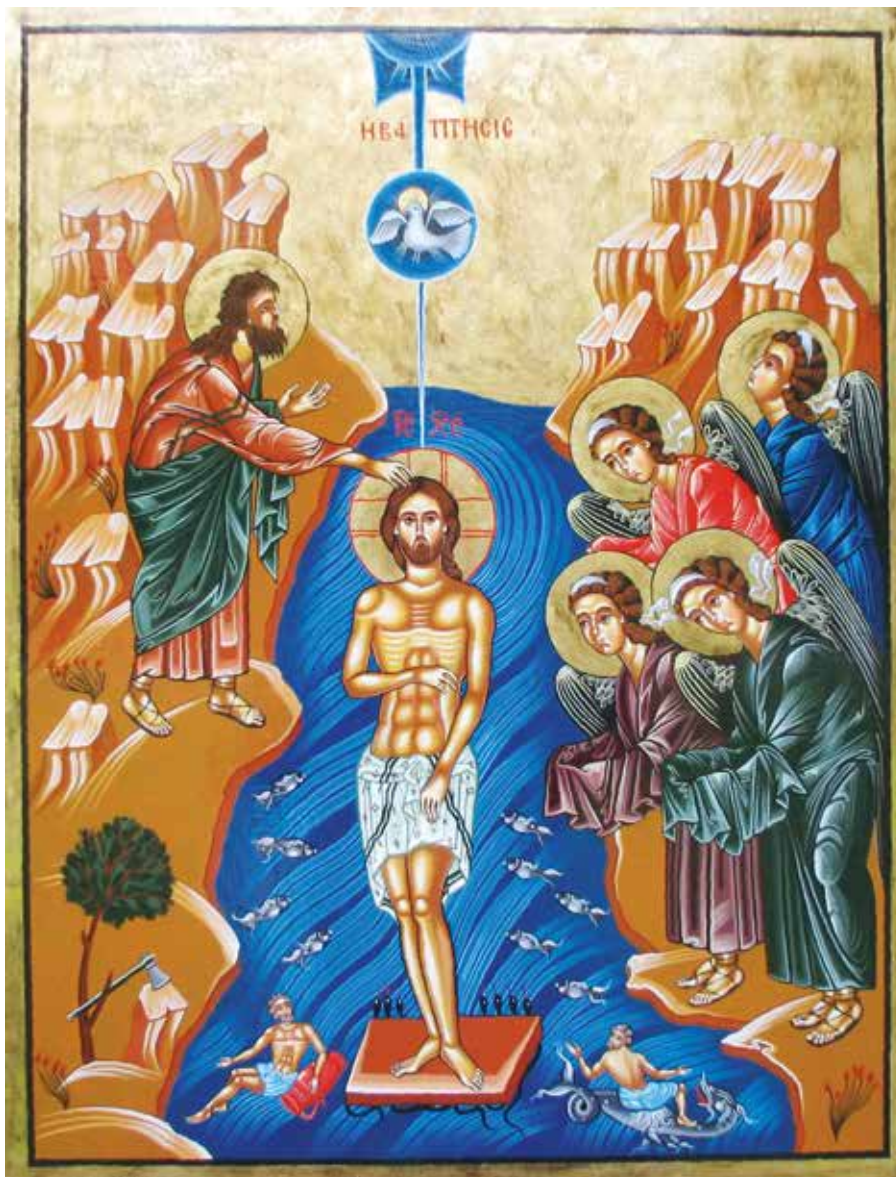
Sound of brothers.

Sound of brothers uppskattade av bl.a.
kyrkoherde em. Sven-Olof Wallinder.

Inbjudna jubileumsdeltagare.

Kyrkoherde em. Sven-Olof
Wallinder.Ordföranden i Korsberga
församlingsskår, Rune
Johansson.Ordföranden i Lekman-
naförbundet i Växjö stift,
Kerstin Göransson.

Den Högstes profet

Söndagen den 26 juni firar vi "Den helige Johannes döparens dag". Varför är temat denna söndag just den helige Johannes döparens dag?

När kristendomen infördes som statsreligion i det romerska imperiet var en strategi att byta ut i romarriket redan existerande högtider mot kristna högtider. Den 25 december firades solguden i det romerska riket. Vid denna tidpunkt började dagarna bli längre, ljuset började komma tillbaka och den aktuella dagen låg i omedelbar anslutning till 'vintersolståndet'. Att människor firat detta datum och motsvarande tidpunkt ett halvår se-

nare 'sommarsolståndet' sedan mycket långt tillbaka i tiden var man ganska säker på och därför var det naturligt att den kristna kyrkan i sina försök att sprida kristendomen tog existerande datum och la in nya anledningar till firande. Vintersolståndet, tidpunkten från vilken dagarna blev längre, togs till utgångspunkt för firandet av Jesu födelse och sommarsolståndet, tidpunkten för den ljusaste och längsta dagen från vilken dagarna blev kortare, togs till utgångspunkt för Johannes döparens födelse.

Anledningen till att det blev just Johannes döparens födelse som firades ett

halvår före firandet av Jesu födelse beror på ett antal saker och kanske främst på två som nämns i Bibeln. **För det första** så skrivs det att Johannes mamma, Elisabet, var i sjätte månaden när ängeln Gabriel kom till Maria och berättade att hon var havande (Luk 1:26) - således bör Johannes ha varit sex månader äldre än Jesus. **För det andra** yttrade Johannes döparen själv (Joh 3:30) - "Han skall bli större och jag bli mindre." I en predikoblogg har skrivits: "Kyrkofäderna har gjort kopplingen mellan denna vers och solens gång genom året. Vid midsommar infaller ju, som vi vet, sommarsolståndet, då dagen är som längst och natten som

kortast, medan vintersolståndet, då dagen är som kortast, infaller vid julen. Då kan vi konstatera, att från julen blir dagarna allt längre, ända till midsommar, då de åter blir allt kortare. Liksom Jesus skall bli större och Johannes mindre, blir alltså dagen s.a.s. "större" efter Jesu födelse, medan den blir "mindre" efter det att Johannes föds."

Därför hamnar firandet av **Johannes döparens födelse** ett halvår före firandet av **Jesu födelse** - den **24 juni**. Johannes döparens dag firas den 24 juni i de flesta av Europas länder. Det svenska midsommarfirandet har egentligen aldrig påverkats särskilt av kyrkan, åtminstone inte i närheten av vad som skett med kyrkans påverkan kring julen.

Före 1953 firades **midsommardagen den 24 juni**. Genom ett riksdagsbeslut 1952 flyttades den svenska **midsommardagen till den lördag som infaller mellan den 20 och den 26 juni**. **Midsommardagen** som sålunda sedan 1953 är den lördag som infaller mellan den 20 och den 26 juni var och är en helgdag (röd dag) och kallades fram till år 2002 också för **Den helige Johannes Döparens dag**. Vi hade då två Johannes Döparens dagar, dels den 24 juni (Johannes Döparens dag), dels lördagen mellan den 22 och 26 juni (Den helige Johannes Döparens dag).

År 2002 beslutade Svenska kyrkans kyrkomöte att - "**Den helige Johannes Döparens dag**" i stället för att infalla på lördagen skulle infalla på söndagen efter midsommardagen - alltså en flytt från lördagen till söndagen. Därför har vi i dag en **midsommardag** och två **Johannes Döparens dagar, dels en Den helige Johannes döparens dag på söndagen (efter midsommardagen), dels Johannes Döparens dag den 24 juni**.

Med fokus på Johannes döparen står det sammanfattningsvis skrivet hos profeterna Jesaja, Jeremia och Malaki: "Se jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig: En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör hans stigar raka." Jesaja hade profeterat: "Hör på mig ni fjärran länder, lyssna ni avlägsna folk! Herren kallade mig redan i moderlivet, han nämnde mig vid namn redan i min mors sköte. Han gjorde min tunga till ett skarpt svärd och gömde mig under sin skyddande hand, han gjorde mig till en vass pil som han förvarade i sitt koger."

Jordanfloden öster om staden Jeriko kring den presumtiva platsen för Johannes Döparens dopverksamhet. Gränsflod mellan Israel och Jordanien.

Dessa profetiska ord var tröstande ord till Guds folk som under 500-talet f. Kr. befann sig i fångenskap i Babylonien. Jesaja verkade som profet sannolikt före år 700 f.Kr och Jeremia under åren kring övergången från 600 f.Kr till 500 f.Kr.

Åtskilliga år därefter eller närmare bestämt 500-600 år senare då de profetiska utsagorna skulle realiseras, på den tiden då Herodes var kung i Judeen, fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias (Luk 1:5-25). Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till Avias avdelning och Sakarias fullgjorde

sin prästtjänst inför Gud var det Sakarias som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökelseoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig en ängel för Sakarias, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sa till honom: "Var inte rädd Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli till glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud.

Olika motiv från Jordanfloden.

Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett". Sakarias sa till ängeln: "Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal och min hustru är till åren?" Ängeln svarade honom: "Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud. Men du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag då detta sker; eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne."

Folket stod och väntade på Sakarias och undrade varför han dröjde inne i templet. När han kom ut kunde han inte tala med dem, och de förstod att han hade haft en syn i templet. Han måste göra tecken åt dem och han förblev stum. När dagarna för hans tjänstgöring var slut begav han sig hem. Efter en tid blev hans hustru Elisabet havande, och fem månader höll hon sig i avskildhet. Hon sa till sig själv: Detta har Herren låtit ske med mig och befriat mig från min skam bland människor.

Den helige Johannes Döparen dag är som sagt en kristen helgdag under kyrkoåret, söndagen efter midsommardagen, tillägnad minnet av Johannes Döparens födelse. Det är en av kyrkoårets äldsta helgdagar och firas traditionellt som noterats ett halvår före Jesu födelse.

Evangelisten Lukas berättar (Luk 1:57-66) att Elisabet födde en son och att hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne samt att grannarna och släktingarna glädde sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken och de ville då kalla honom för

Sakarias efter hans far. Men pojkens mor Elisabet sa: "Nej, han skall heta Johannes." De sa till henne: "Det finns ingen i din släkt som bär det namnet." Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: *Johannes är hans namn*", och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det la det på minnet och frågade sig: vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

Läser vi vidare i evangelietexterna (Luk 1:67-80) upplyses vi om följande: Johannes far Sakarias fylldes av helig ande och talade profetiska ord: "Välsignad är Herren, Israels Gud, som besöker sitt folk och ger frihet. Han reser för oss frälsningens horn i sin tjänares Davids släkt såsom han för länge sedan lovat genom sina heliga profeter; frälsning från våra fiender och alla som hatar oss. Han visar barmhärtighet mot våra fäder och står fast vid sitt heliga förbund, den ed han svor vår fader Abraham; att rycka oss ur våra fienders hand och låta oss tjäna honom utan fruktan, rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar. Och du mitt barn, skall kallas den Högstes profet, ty du skall gå före Herren och bana väg för honom. Så skall hans folk få veta att frälsningen är här, med förlåtelse för deras synder genom vår Guds barmhärtighet och mildhet. Han skall komma ner till oss från höjden, en soluppgång för dem som är i mörkret och i dödens skugga och styra våra fötter in på fredens väg."

Och Johannes växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till

den dag då han skulle träda fram inför Israel.

Under femtonde året av kejsar Tiberius regering (Luk 3:1-20), när Pontius Pilatus var ståthållare i Judeen, Herodes tetrark i Galileen, hans bror Filippos i Itureen och Trachonitis och Lysanias i Abilene, och när Hannas och Kajafas var överstepräster, kom Guds ord till Johannes i öknen. Johannes begav sig till trakten kring Jordan och förkunnade överallt syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop, som det står skrivet i boken med profeten Jesajas ord (Jes 40:3-5) "En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör hans stigar raka. Varje klyfta skall fyllas, varje berg och höjd skall sänkas: Krokiga stigar skall rätas och steniga vägar jämnas. Och alla människor skall se Guds frälsning."

Johannes bar kläder av kamelhår och hade ett läderbälte om livet. Hans föda var gräshoppor och vildhonung. Folket i Jerusalem och hela Judeen och trakten kring Jordan kom ut till honom, och de bekände sina synder och döptes av honom i Jordan. Han förkunnade: "Efter mig kommer den som är starkare än jag, och jag är inte värdig att böja mig ner och knyta upp hans sandalremmar. Jag har döpt er med vatten, han skall döpa er med helig ande."

När folk kom ut i stora skaror för att döpas sa han till dem, till fariséer och sadukkeer: "Huggormsyngel, vem har sagt er att ni kan slippa undan den kommande vreden? Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen. Och börja inte säga er. Vi har Abraham till fader. Jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham ur dessa stenar. Redan är yxan satt till roten på träden. Varje träd som inte bär

god frukt skall huggas bort och kastas i elden." Folket frågade honom: "Vad skall vi då göra?" Han svarade: "Den som har två skjortor ska dela med sig till den som ingen har, och den som har bröd skall göra på samma sätt." Även tull drivare kom dit för att bli döpta och frågade honom: "Mästare, vad skall vi göra?" Han svarade: "Driv inte in mer än vad som är fastställt." Och när det kom soldater och frågade honom: "Och vi, vad skall vi göra?" sa han till dem: "Pressa inte av någon pengar med våld eller hot utan nöj er med er sold."

Folket var fyllt av förväntan, och alla frågade sig om inte Johannes kunde vara Messias. Men han svarade dem alla: "Jag döper er med vatten. Men det kommer en som är starkare än jag, och jag är inte värdig att knyta upp hans sandalremmar. Han skall döpa er med helig ande och eld. Han har kastskoveln i handen för att rensa den tröskade säden och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna i en eld som aldrig slocknar."

Och detta var Johannes vittnesbörd (Joh 1:19-34) när judarna i Jerusalem sände präster och leviter för att fråga honom: "Vem är du?" Han bekände och förnekade inte, han bekände: "Jag är inte Messias". De frågade: "Vad är du då? Är du Elia?" Han svarade: "Nej, det är jag inte." - "Är du profeten?" - "Nej", svarade han. Då sa de: "Vem är du? Vi måste ha ett svar åt dem som har skickat oss. Vad säger du om dig själv?" Han sa: "Jag är en röst som ropar i öknen: Gör vägen rak för Herren, som profeten Jesaja har sagt." Detta hände i Betania på andra sidan Jordan där Johannes döpte. På detta och på många andra sätt för-

manade han folket när han förkunnade budskapet för dem. Men när han gick till rätta med tetrarken Herodes för hans förbindelse med sin brors hustru Herodias och för det myckna onda som han hade gjort, la Herodes till allt annat också det att han så småningom satte Johannes i fängelse.

Nästa dag såg Johannes att Jesus från Galileen kom till honom för att bli döpt. Johannes sa: "Där är Guds lamm, som tar bort världens synd. Det är om honom jag har sagt. Efter mig kommer en som går före mig, ty han fanns före mig. Jag kände honom inte men för att han skall bli sedd av Israel har jag kommit och döper med vatten." Johannes sa: "Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig." Jesus svarade: "Låt det ske." "Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa med vatten sa till mig: "Den som du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper med helig ande. Jag har sett det, och jag har vittnat om att han är Guds utvalde. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten." Då lät han det ske. När Jesus hade blivit döpt steg han genast upp ur vattnet. Himlen öppnade sig och han såg Guds ande komma ner som en duva och sänka sig över honom. Och en röst från himlen sa: "Detta är min älskade son, han är min utvalde." (Matt 3:13-17)

Efter det att Jesus hade samlat sina lärjungar och efter några besök och samtal i Jerusalem (tempelbesök och mötet med Nikodemus) gick Jesus och hans lärjungar till Jordandalen (Judeen) och stannade där en tid och döpte. Också Johannes döpte, det var i Ainon nära Salim, där det var gott om vatten och folk kom

dit och blev döpta. Johannes hade ännu inte satts i fängelse. Ett par av Johannes lärjungar kom att diskutera reningsbruket med några judar, och de gick till Johannes och sa: "Rabbi, han som var tillsammans med dig på andra sidan Jordan och som du vittnade om, han döper nu själv, och alla kommer till honom." Johannes svarade: "Ingen får något som inte ges honom från himlen. Ni kan själva vittna om att jag sa: Jag är inte Messias utan har blivit utsänd att gå framför honom. Brudgum är den som har bruden. Brudgummens vän, som står och hör på honom, gläder sig åt brudgummens röst. Den glädjen har nu blivit min helt och fullt. Han skall bli större och jag bli mindre." "Den som kommer ovanifrån står över alla. Den som kommer från jorden tillhör jorden och talar jordiskt. Den som kommer från himlen vittnar om vad han har sett och hört, och ingen tar emot hans vittnesbörd. Den som tar emot hans vittnesbörd erkänner därmed att det Gud säger är sant. Ty den som Gud har sänt talar Guds ord. Gud ger Anden utan att mäta. Fadern älskar Sonen och har lagt allt i hans hand. Den som tror på Sonen har evigt liv. Men den som vägrar att tro på Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom. (Joh 3: 22-36)

Jesus gjorde inte många underverk i sin hemstad, Nasaret, eftersom de inte ville tro. Vid denna tid efter Johannes död, fick tetrarken Herodes Antipas (regent i Galileen 4 f.Kr - 39 e.Kr) dock höra talas om Jesus och han sa till sina tjänare: "Det är Johannes döparen. Han har uppstått från de döda och därför kan sådana krafter verka genom honom" Det var så att Herodes hade till sist låtit gripa Johannes och slå honom i bojar

Jordan med dopplatsen från den israeliska sidan.

En kristen kyrka i Jordanien på andra sidan om Jordanfloden.

och sätta honom i fängelse. Anledningen var Herodias, hans bror Filippos hustru. Johannes hade nämligen sagt till honom: "Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med henne." Herodes ville döda honom men vågade inte för folket, som menade att Johannes var en profet. (Matt 14:1-5). Johannes fick i sitt fängelse höra om Kristi gärningar, och han skickade några av sina lärjungar för att fråga honom: "Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?" Jesus svarade dem: "Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: att blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud. Salig är den som inte kommer på fall för min skull."

När de hade gått började Jesus tala till folket om Johannes: "Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? Nej. Vad gick ni då ut för att se? En man i fina kläder? Men de som bär fina kläder finns i kungapalatsen. Vad gick ni då ut för att se? En profet? Ja, och jag säger er: en som är mer än en profet. Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig. Sanner-

ligen ingen av kvinna född har trätt fram som är större än Johannes döparen, men den minste i himmelriket är större än han. Sedan Johannes döparens dagar tränger himmelriket fram, och somliga söker rycka till sig det med våld. Ty ända till Johannes har allt vad profeterna och lagen sagt varit förutsägelser. Ni må tro det eller inte, han är Elia som skulle komma. Hör du som har öron. Vad skall jag jämföra detta släkte med? De liknar barn som sitter på torget och ropar på andra barn: Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger men ni ville inte klaga. Johannes kom och han varken äter eller dricker, och då säger man: "Han är besatt." Människosonen kom, och han äter och dricker, och då säger man: "Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare. Men vishetens gärningar har gett Visheten rätt." (Matt 11:2-19) (Luk 7:18-35)

När Herodes senare firade sin födelsedag dansade Herodias dotter inför sällskapet och gjorde honom så förtjust att han med ed lovade att ge henne vad hon begärde. På uppmaning av sin mor sade hon: "Låt mig genast få Johannes döparens

huvud på ett fat." Kungen blev bedrövd, men för edens och gästernas skull befallde han att hon skulle få det, och han lät halshugga Johannes i fängelset. Man bar in huvudet på ett fat och gav det till flickan, och hon bar det till sin mor. Johannes lärjungar kom dit och hämtade hans döda kropp och begravde den. Sedan gick de och berättade för Jesus vad som hade hänt.

O Gud, du som sände Johannes döparen att bereda vägen för Jesus Kristus, styr våra fötter in på fredens väg, så att vi alltid vandrar som ljusets barn. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Gud, sänd oss profeter som likt Johannes skärper vår blick för den som lider nöd och upptänder vår vrede över orättfärdighet och hyckleri. Väck vår längtan efter honom som kommer, Jesus Kristus. Amen.

Anders Nordberg

Glimtar från några av förbundets stiftskonvent 2016

Stiftskonvent i Strängnäs stift den 15 april

Ett vårkonvent är inte bara årsmöte med förhandlingar och val även om det är en obligatorisk och viktig del.

Att få samlas för att samtala och utbyta åsikter och erfarenheter är mist lika angeläget. Och att samlas i kyrkan till sång och bön är en tredje viktig komponent.

När vi samlades i Klockargården i Västermo, lite utanför Eskilstuna, till vårt konvent ingick allt detta i programmet. Kåren där svarade för god förplägnad under dagen med både kaffe och mat. Mötesförhandlingarna leddes av Göran Åkerman och valen bjöd inte på några överraskningar utan rådet och revisorerna omvaldes.

Det är viktigt att veta på vilken plats man är. Därför är det tacksamt att knyta kontakter med hembygdsrörelsen. Ordföranden för Öja-Västermo hembygdsför-

ening Christina Andersson berättade både om bygden och gamla berättelser om Öja Bussar och Västermo Tussar.

Som en värdig avslutning på dagen samlades vi i Västermo kyrka till en andakt ledd av nya prästen Christel Adolfsson. Att få sjunga psalmer och be tillsammans ger alltid en trygghet. Så kunde vi stärkta till både kropp och själ fara hemåt efter att ha lagt ännu ett års verksamhet till handlingarna.

Beryll Grandell

Stiftskonvent i Växjö stift den 23 april

Lekmannaförbundet i Växjö stift samlades till stiftskonvent i Forsheda den 23 april med Forsheda lekmanakår som värd för konventet.

Stiftskonvent i Lunds stift den 7 maj

Lekmannaförbundet i Lunds stift samlades till stiftskonvent i Osby den 7 maj med Osby lekmanakår som värd för konventet.

50-årsjubileum för församlingskåren Brunnby

Den sextonde april 1966 grundades kyrkobröderna i Brunnby av direktör Valter Öhman, som flyttat till Mölle efter sin pensionering.

Han efterträddes i början av sjuttioalet av lanthandlare Carl-Erik Agardh, som ledde kåren i mer än tjugo år. Därefter styrdes skutan med fast hand av sjökapten Rolf Andersson, Bernhard Agardh, Sixten Hyllstam och Malte Weister. De fyra sistnämnda deltog alla i firandet, som gick av stapeln söndagen den tionde april.

Dagen inleddes med festmessa i Brunnby kyrka under ledning av kyrkoherde Mikael Hoff. Temat var den gode herden. Medverkade gjorde också kyrkokören och medlemmar av församlingskåren. Firandet fortsatte med lunch i församlingshemmet med inbjudna gäster från grannkåren. Förutom lekamlig spis bjöds även på fiolspel av Alma och Judith Cavallin samt diktläsning av Anders Bäck, som skrivit dikten dagen till ära.

Den äldsta som deltog i festligheterna var Elsie Agardh 101,5 år, änka efter tidigare ordföranden C-E Agardh. Yngst var kyrkoherdens barnbarn, Samuel, 1,5 år.

Lyckönskningar framfördes av grannkåren från Viken, Väsby, Mörap, Kropp och Helsingborg-Raus. Förbundssekreteraren i Svenska Kyrkans Lekmannaförbund, Marie Nederman, utdelade diplom och hälsning från förbundsordförande Anders Nordberg.

Magnus Wittgren gratulerade från Lekmannaförbundet i Lunds stift med orden ur Psaltaren 71:15:

"Den som har upplevt Guds omsorg och trofasthet har ett uppdrag att berätta om det. Inte för att framhålla sig själv eller sin vänskap med Gud, men som ett erbjudande till varje människa att själv söka sig till Gud för att uppleva hans trofasta hjälp."

Till sist avtackades de tidigare ordförandena med blommor av nuvarande ordföranden Lena Jarring och kyrkoherden avslutade med en kort betraktelse över den gode herden och med välsignelsen.

Lena Jarring

Församlingskår - församlingsvår

Vi längtar, och längtar till värme och ljus
till solsken och fåglar intill våra hus.
Men saknar vi också en invärtes vår,
den sprittande känslan från hjässa till tår?

Trots vårsolens värme är allt inte klart
att något är mörklagt är helt uppenbart.
Vi saknar i världen en ljusets effekt
fast mycket på ytan kan ses som perfekt.

När tiderna mörknar behövs att nån ser,
mer ljus och mer värme behövs då för fler.
Men de som gått före har trampat ett spår
det är nu den väg där vi mödosamt går.

I Kyrkan vi samlats och funnit ett svar
vi dras till det ljus som där finns för envar.
Vårt ansvar nu är att gå ut med ett bud
att alla har kallats tillbaka till Gud!

Församlingskårshjältar har kämpat sin strid
och snart är det dags för de yngre ta vid.
Vi ber och törs hoppas att snart få bli gäst
när ungdomar ordnar församlingsvårfest!

Så delar vi bördan när alla hjälps åt
och motverkar trötthet och mörkrets försåt.
Vi bör nog nu alla förstärka vårt ljus
det gör vi tillsammans
- i Herrens hus!

Måste vi tycka lika?

Måste vi tycka lika? Frågan är brännande i ett samhälle som vårt med en påtaglig andel nyanlända invandrare från andra kulturer. De flesta anser det, våra opinionsbildare tar det för självklart. En gemensam värdegrund är nödvändig för att samhället skall hålla ihop.

Frågan berör mig personligen. När våra ledande opinionsbildare vädjar till allmänheten om samförstånd med hänvisning till gemensam värdegrund, blir den alldeles särskilt närgången. Inte står jag på samma grund som de. Inte är deras hjärtefrågor mina. Inte tycker och tror de som jag.

Tänker opinionsbildarna bara efter inser de förmodligen precis som jag att det är nödvändigt att tro. Det betyder att de förstår att ideologi, värderingar, trosföreställningar, liksom i vardagslivet diverse tyckanden, måste föregå våra handlingar. Att tron i den meningen bildligt talat fungerar som ett slags tändvätska nödvändig för att något skall bli gjort, borde ju vara självklart. Så där skiljer vi oss inte åt. Det är hållningen till vad man får tro som gör skillnad mellan dem och mig. Våra opinionsbildare har enkelt uttryckt satt ramar för tillåten tro som jag inte gillar. Dessutom brinner de för andra saker än jag. Detta får sannerligen konsekvenser.

Infälla dig nämligen inte att vi lever i ett liberalt samhälle där tyckandet är fritt. Nu liksom förr i tiden finns det sådant som du inte får säga eller tycka. Gör du det ändå, ställs du utanför. Samtidigt satsar samhället resurser på att rätta till din och andras felaktiga hållning.

Inget konstigt i det. Hur skulle samhället fungera om det stod var och en fritt att i avgörande frågor dra åt sitt håll? I dag är vi därför många i vårt avlånga land som behöver korrigeras. Integration kallas det på politikerspråk. Det borde egentligen heta assimilation. Frågan är hur den integrationen kommer att lyckas i ett öppet samhälle som vårt dit människor av alla de slag och alla de värderingar samlats. Det är ju så många som tycker fel. Det rör sig snart om halva befolkningen.

Hur få så många människor att tycka rätt? Eller med andra ord acceptera det våra politiker kallar svensk värdegrund. Med syrianen från Mardin i sydöstra Turkiet, Ibrahim Baylan, gick det bra. Han tänker helt igenom som en svensk socialdemokrat. Men hur blir det med alla de andra?

Intensiteten i påtryckningarna är överväldigande. Så fort man slår på TV:n får man del av de förment rätta åsikterna. Talespersonerna må vara vita eller svarta, alla säger de sånt som befinner sig inom "mainstream" i ett upplyst Sverige. Gör de inte det tillåts de inte att uppträda. Så allt talar för att integrationen kommer att lyckas.

Det tror däremot inte Andreas Johansson Heinö, en statsvetare från Göteborg som skrivit boken "Gillar vi olika? Hur den svenska likhetsnormen hindrar integrationen." (2012). Han tänker sig att det blir nödvändigt med ett samhällsfördrag med betydligt färre gemensamma nämnare, typ USA.

Idealet vore förstås att vi började lyssna på varandra. Framför allt att våra ledande

opinionsbildare tog sig tid att lyssna. Nu verkar de tro att deras samtalspartners är mindre vetande. Jag undrar om inte denna inställning i längden kan bli farlig. Den skapar bara undertryckt hat. Se hur det är i den muslimska världen i Mellanöstern. Är inte västvärldens arrogans, "besserwisser"-attityd och principiella gudlöshet terrordådets allra bästa grogrund?

Björn Svärd

